

Az Orvosegyetemi G. H. problémái

A gazdasági igazgatóság feladata az egyetem zavartalan működéséhez és munkájához szükséges személyi, anyagi szükségletek biztosítása az állami költségvetés és a népgazdasági beruházás keretében biztosított hitelek felhasználása útján.

A tervezőgazdálkodás fontos eleme a népgazdaságban felhasználásra kerülő anyagokkal való pontos és előrelátó gazdálkodás. Egyetemünk is köteles ügynevezett anyagbeszerzési tervet készíteni, melyet az Egészségügyi Minisztérium hagy jóvá. A jóváhagyott anyagbeszerzési terv alapján a gazdasági hivatal köteles az Országos Tervhivatal által kiadott utasítások szerint a gazdálkodás alá vont anyagokat (gyógyszerek, vegyszerek stb.) és eszközöket (műszerek, gépek, készülékek stb.) tervidőszakonként igényelni, illetve megrendelni. A gazdasági igazgatóság a beadott igények alapján a gazdálkodás alá vont anyagokat és eszközöket csak a rendelkezésre álló hitelfedezet erejéig szerezheti be és bocsáthatja a klinikák és intézetek rendelkezésére.

A gazdálkodás alá vont anyagok és eszközök mellett a szabadon beszerezhető anyagokat is tervszerűen kell a gazdasági hivatalnak beszereznie a fennálló rendelkezések értelmében. Megjegyzendő, hogy a klinikák és intézetek a tárgyév során a tervezőgazdálkodásra és a szigorú pénzügyi fejelelemmel szemben nem kérhetik olyan anyagok és eszközök beszerzését a gazdasági hivataltól, amelyekre igényeiket a gazdasági hivatal felhívására kellő időben nem adták be, vagy pedig mely igényeknek nincs hitelfedezete.

A gazdasági hivatal munkáját illetően is kell térnünk azokra a nehézségekre is, melyek népgazdasági vonalon az anyaggazdálkodás és pénzgazdálkodás legszorosabb összhangja körül mutatkozó s még meglévő hibákból folynak. Gondolunk itt arra, hogy a jövő évi igények összeállításánál a központi szervek sok esetben nem tudnak nyilatkozni arra vonatkozólag, hogy a folyó évre igényelt gépek, műszerek stb. kiutalásra, illetve szállításra kerülnek-e. A jövő évi anyagigénylések határidejére nem állnak rendelkezésre megközelítő pontosságú adatok a jövő évi költségvetési és beruházási hitelkeretekről.

Jó ellátottságunk egyik nehézsége az is, hogy egyetemünk sok ezer-féle szükségletének jó része speciális, nehezen beszerezhető. Fiatal szocialista iparunk és kereskedelmünk még nem tart ott, hogy az ilyen, szinte egyedül típusokat tömegesen gyártsa. Másik nehézsége kellő ellátottságunknak az,

hogy egyetemünk szükségletének jórészt a fővárosban lévő vállalatok útján kapjuk. A helyi nagykereskedelmi vállalatok elsősorban a város és környék kiskereskedelmi vállalatait látják el. Egyetemünk kapcsolata a felsőbb szervekkel és vállalatokkal a lehető legjobb. Megállapítható azonban, hogy a budapesti nagykereskedelmi vállalatok igen nagyszámú fővárosi és környéki megrendelőikkel szinte nap mint nap személyesen, vagy telefonon érintkeznek a kiszolgálásuk helyzeti előnyükből eredően a vidékiekhez viszonyítva jobb. A jó és időben való árúellátás szempontjából ez a centrális szervezés a vidékieknek hátrányos.

Általános törekvés az utóbbi hónapokban az intézetek, klinikák és gazdasági igazgatóság viszonyának megjavítása. Ezért kérte a gazdasági igazgatóság, hogy minden intézeti igazgató jelöljön ki gazdasági helyettesét a tanszemélyzet tagjai közül, akiket a gazdasági igazgatóság megkísérrelne a pénzügyi és anyaggazdálkodás szabályaival és a gazdálkodás szocialista módszereivel megismertetni. Ugyanakkor a gazdasági helyettesek az intézetek, klinikák gazdasági ellátottságának hiányaira tárgyilagosan rá tudnának mutatni. Az ilyen együttműködés eredménye lehetne a túlzott igények elmaradása egy részről, másrészt pedig az intézetek részére a legsürgősebb, legszükségesebb igények kielégítése, s mindenek felett pedig a pénzügyi és gazdasági munka megbecsülése.

A gazdasági igazgatóság a hibák okát az intézetek és klinikák sok esetben túlzott és türelmetlen igényeiben látja. Nagy hiba az, hogy a gazdasági igazgatóság az intézetektől és klinikáktól térben messze van. Ez a közvetlen érintkezést rendkívül nehezíti, teszi, mindkét felet sok esetben írásbeliségre kényszeríti, ami az adminisztráció felduzzasztásával jár. Ha sikerülne a dékáni hivatalt és a gazdasági igazgatóságot egy helyen, közel a Pártbizottsághoz, a Szakszervezeti Bizottsághoz, az intézetekhez és klinikákhoz elhelyezni, s ezzel egyúttal megszámlálhatatlanul sok munkát megtagadni, akkor nemcsak a megértés, de a gazdasági munka mennyisége és minősége is feltétlenül megjavulna. Ezért kívánatos, hogy minden illetékes tényező tegye meg a legnagyobb erőfeszítést annak az épületnek a megszerzésére, mely a klinikák között fekszik és amelyet erre a célra a gazdasági igazgatóság már 1948 óta állandóan igényel.

A gazdasági igazgatóság dolgozói tudják, hogy munkájukban követnek el hibákat, részben a túlterheltség miatt, de részben felü-

letességből, a kellő gondosság elmulasztásából is. Az új Pártbizottság már sokat foglalkozott a gazdasági igazgatóság problémáival, igyekszik azokat megismerni és — a mindkét részről jelentkező elfogultságoktól megtisztítva — aktív segítséget nyújtani mind az állami vezetőknek, mind a gazdasági igazgatóság alapszervezete vezetőinek.

Az Orvosegyetemi G. H. két évvel ezelőtt kétszer nyerte meg az Egészségügyi Minisztérium vándorzászlaját és a kitűzött pénztálcát, ami azt jelenti, hogy az Orvostudományi Egyetem gazdasági igazgatóságai között a legelső helyen áll. Itt kétségtelenül az a kérdés vetődik fel, hogyan lehet az, hogy az Egészségügyi Minisztérium a Szegedi Orvostudományi Egyetem Gazdasági Igazgatóságának munkáját ilyen magasra értékeli, ugyanakkor az egyetemünkben belülről sok panasz hangzik el a gazdasági igazgatóság munkájával szemben. Felvetődik az a kérdés is, hogy miért kapta tulajdonképpen a gazdasági igazgatóság két alkalommal is a vándorzászlót és a jutalmát.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Gazdasági Igazgatósága a vándorzászlót és a jutalmat nem az elért „megtakarításért”, hanem az általános, jó tervteljesítésért kapta. A jó tervteljesítés pedig azt jelenti, hogy a költségvetési hitelek jó felhasználásával legjobban tudta a klinikák és intézetek igényeit országos viszonylatban ellátni.

A „Szegedi klinikák” költségvetési címmel 1953-ban a kiadások teljesítésénél 100,6 százalék a tervteljesítés, míg az utána következő budapesti Orvostudományi egyetem csak 98,9 százalék. A „Szegedi Orvostudományi Egyetem” költségvetési címmel a mi gazdasági igazgatóságunk tervteljesítése 98,8 százalék, mellyel szintén megelőzte a többi orvostudományi egyetem tervteljesítését. Az Egészségügyi Minisztérium főkönyvelőségének megállapítása szerint költség tekintetében az évi előirányzatot figyelembe véve, legjobb volt a tervezés a Szegedi Orvostudományi Egyetemen, de legjobb volt az ágykihasználási százalék és az ezzel kapcsolatos gazdasági munka is. A vándorzászlót és a pénztálcát tehát mindkét alkalommal az egyetem, az intézetek, valamint az egyetem dolgozóinak érdekében végzett jó munkáért kaptuk, s ezért mind a hivatal munkáját irányító gazdasági igazgató, az osztályok és csoportok vezetői, mind a gazdasági igazgatóság dolgozói megérdemlik dolgozótársaik megbecsülését.

Albert Sándor

EGY EMBER

Nem szeretek írássáimnak hosszú címekeket adni. Véleményem szerint a cím legyen rövid, tartalmas és meggyőző. — S most ez az állásponthoz igen keletlen helyzetbe sodort. Hogyan jellemezsem már a címben keletlen helyzetbe sodort. Hogyan jellemezsem már a címben keletlen helyzetbe sodort. Hogyan jellemezsem már a címben keletlen helyzetbe sodort.

— Tisztelt elnökség, Kedves Elvtársak! — kezdve a legutolsó taggyűlésen is. — Engem itt kritika ért, s ezzel szeretnék foglalkozni. Ha jól emlékszem, a beszámoló engem így jellemzett: „S. A. elvtársnál az utóbbi időben tanulmányi munka, aktivitás és társadalmi munka terén is bizonyos visszaesés mutatkozik. Periódikusan hiányzik, jegyzeteit nem készíti el, barátai körét rosszul választja meg.” — Igen elvtársak, én elfogadom általában és nagyvonalban és engem ért kritikát, tudom, milyen nagy szerepe van a bírálóknak a szocialista társadalom építésében, s érzem, hogy úgy kell

az embernek a bírálókat, mint a földnek a májusi esőt. Én különös megtiszteltetésnek érzem, hogy a beszámoló ilyen sokat foglalkozott velem, hogy az elvtársak segíteni akarnak jobbra térésemben... De lenne néhány megjegyzésem a bírálóhoz.

— Az előadó azt mondta, hogy nálam az utolsó időben tanulmányi munkában visszaesés van. Én nem tudom, honnan vette ezt az előadó elvtárs, hiszen az utóbbi időben megszünt az ellenőrzés középiskolák módszere, a villámdurokat, senki sem kap jegyet, — így nekem sincs egyetlen rossz jegyem se. A szeméremem pedig én nem vagyok se passzív, se figyelmetlen. Olyan aktívan és figyelmesen olvastam az utolsó szeméremem is a Népszportot, hogy a szeméremem vezetője meg is kérdezte: Nagyon érdekes? — Mozgalmi munkában is részt veszek, a legutolsó két megmozduláson jelen voltam, sőt még egy falujárási cikk megírását is vállaltam. Periódikusan hiányozom? Nem mondanám ilyen határozottan. Kétféle, hétfőn, csütörtökön és pénteken, a multhéten egész héten, ezen a héten csak kedden hiányoztam. Van ebben valami rendszeresség? Nincs! A barátaimat nem én választottam, ők vá-

lasztottak engem barátjuknak — s nem tudom, mitévő legyenek. A legutolsó taggyűlésen ugyanis azt a bírálót kaptam, hogy elzárkózom, s a barátaimmal nincs elvtársi kapcsolat...

— Ezekkel a megjegyzésekkel egészében elfogadom a bírálót, s egyben önkritikát is gyakorolok. Elvtársak, mint a DISZ-szervezet, én is hibás vagyok abban, hogy órákon fejelmezetlenül viselkedünk, hogy nem figyelünk fel idejében a menza helytelen munkájára, hogy nem kritizáltuk meg az igazolatlanul hiányzó elvtársakat. A magam részéről igyekszem ezeket a hibákat kijavítani.

S mint, aki jól végezte dolgát leült... Hát ilyen az én emberem. S amikor megírtam róla ezt a karcolatot, eszembe jutott egy találó cím. Igaz, egy kicsit hosszú, de meggyőző: „Ritka, mint a fehér holló”. Megmutattam egy történelmi barátomnak, aki azt mondta: A történelmi igazságot egy firká kedvéért nem szabad megsérteni. Nem az bántott, hogy írásomat firkának nevezte, hanem az, hogy kétségbevitte a fehér holló létezését. Vagy talán az hamis „történelmi”, hogy az ilyen ember ritka?

Petrovác István

Láttuk, hallottuk

Utólagosan is háláteli szívvel emlékezünk vissza a menzavezetőség nagyszerű májuséjére „ajándékára”, arra az „egésznap” hűdé elemre, melytől egy átlagon aluli étvágyó hallgatóknak is már délután 2 órakor hevesen korgott a gyomra; (t. i. ha reggelre megette az egészet, ez pedig biztosan bekövetkezett, mert „féljögállott ember nem szokott morzsát hagyni az asztalon!”)

A „Szegedi Egyetem” április 20-i számában megjelent „Megfejtett

talány” című írás megmagyarázta az Apáti diákokonthon menzájának egyik mélyértelmű feliratát. A felirat értelme ez: a menzai tolvajok póruljárnak. Megelégtünk ezt az ostoba tapintatosságot, mely virágnyalven közli velünk, hogy tolvajok, vagy legjobb esetben gyanús semmirekellők vagyunk. A menzavezetőség nem olvassa a „Szegedi Egyetem”-et? Vagy, ha igen, valószínűleg az a véleménye, a mi megjegyzéseinkről, hogy ebből nem hallatszák a mennyországba,

SPORT

A tavasszi idény utolsó mérkőzései

A legutóbbi alkalommal ezen a helyen azt a megjegyzésünket fejeztük ki, hogy a Haladás a Vörös Lobogó elleni mérkőzés első félidőjében mutatta meg azt, hogy milyen színvonalat ért el. A második félidő összeállításával kapcsol-

képzés szerint, szemre szépen s ugyanakkor eredményesen tud játszani. Az idény utolsó mérkőzését éppen a papírforma szerint váratlan győri eredmény felbuzdulva mindenki nagy érdeklődéssel várta Szegeden. Az egyete-

A Haladás és a Sztálinvárosi csapat kifut a pályára

latban igyekeztünk rámutatni azokra az okokra, amelyek teljesen megfordították a játék képét és szertefoszlatták a szegedi reményeket. A tavasszi idény két utolsó mérkőzésének lefolyását és eredményét vizsgálva a következőképpen lehet összefoglalni a mondanivalókat: Győriben a Győri Vasas ellen és Szegeden, a Sztálin Vasmű Építővel szemben két mérkőzésre szétnyújtva ismétlődött meg a három héttel ezelőtti, egy meccsre összesűrített kép.

Győriben az utolsó tíz perc bizonytalankodásait nem tekintve a Haladás elsőrangúan játszott. A csapat játékát — különösen a mérkőzés második felében — nemcsak a megszokott lelkesedés és a küzdelem jellemzte, hanem az egyre emelkedő technikai színvonalon túl tervszerű taktika s a legjobb MTH hagyományokra emlékeztető stílus. A Haladás megmutatta azt, amit Szegeden évek óta hiába kerestünk: egységes el-

mi ifjúság szervezeten vonult fel a mérkőzésre s a városi dolgozók is azzal a meggyőződéssel mentek ki a stadionba, hogy szép Haladás győzelmet látnak. A várakozás — sajnos — nem elégtelt ki: a Haladás egy egész mérkőzésen át támadott, a meccsnyben szépen játszott, de körülményesen, a Sztálin Vasmű védelmét nem tudta áttörni és ugyanakkor nem volt elienszere a váratlan, egyébként mindig a jobbszélben mozgó támadások ellen. De meg kell jegyezni azt is, hogy a csapat általában leginkább az hiányzott, ami legkérdőkéesebb kérdés lett: a lelkesedés és a kitartás. Kétségtelen: lehangoló eredmény hiába látjuk és hiába látjuk az eredményt, viszont ekkor kell az akarattal és a szívnek erélyesülnie. Ez nem történt meg. Ugyanakkor pedig csöndös mondták a lakók tudás is. A Haladás ismét a Sztálin Vasmű játéknodorát, a ferde-

vonatra felépített rendszert. Tudta azt, hogy a tönkéről védelemmel szemben csak a mezőny szétbuzdulásával lehet érvényesülni. Mégis mit láttunk? Azt, hogy a két szélső s szelen elfutva, az ellenfél védőjátékosának támadását meg sem várva, tehát a védelem teljesen zárt állapotban vaktában adta be a labdát a középre. Így nem is lehetett áttörést várni s nem véletlen, hogy az eredmény 0:3 lett. S ha a taktikai megbeszélés nem a mutatott taktika ellenőrzéséről lett volna szó, akkor az edzőt lehetne hibáztatni. Így azonban azt kell mondani, hogy a nyári szünet alatt az a csapat feladata, hogy beidézzen tudja játszani a maga stílusát, hogy erőnlétét növelje, a lelkesedését állandóvá tegye. Olyan kérdések ezek, amelyekre vissza fogunk még térni, amikor a Haladás egész idénybeli szereplését próbáljuk meg elemezni és értékelni.

Halász Előd

H I R E K

ELNÖKSÉGI HATÁROZAT szerint közöljük, hogy a labdarúgó mérkőzésekre kibocsátott szabadjegyek a tavasszi szezon befejeztével érvényüket veszítik.

AZ EGYETEMI Pártbizottságban a közelmúltban találunk egy arany női fülbevalót, kérjük a tulajdonosát, hogy a fülbevaló átvételére jelentkezzen.

A központi mosoda munkájáról

Az Irinyi diákokonthonban működik a szegedi egyetemi diákoknak a központi mosodája. Itt történik a diákokonthonban lakó 1300 fő egyetemi és főiskolai hallgató fehérneműjének és ágyneműjének, valamint az egyetemi intézetek munkaköpenyeinek mosása.

A mosodában 8 mosónő dolgozik, 2 db mosógéppel, 1 db csavarógéppel és egy vasalógéppel. A fehérnemű mosása és vasalása kézzel, az ágynemű mosása és vasalása géppel történik. A mosodai dolgozók nehéz munkájukat lelkiismeretesen végzik. Kormányzati gondoskodása lehetővé tette, hogy nehéz munkájuk megkönnyítésére vízhatlan kötényt, munkaruhát, gumitalpú cipőt, védőitalként pedig szódavizet kapnak.

A gázvasalógépnél felszabaduló káros gáztermékek elvezetésére, Lengyel György diákokonthoni gépész tervet készített. A szükséges anyagok beszerzése folyamatban van és a műszaki osztályon Mihály Ferenc, a diákokonthon technikus szorgalmazza, hogy a védőberendezés minél előbb felszerelhető legyen.

Június 6-án tartják az ideai pedagógus napot

A pedagógusok szakszervezetének kultúrthonában hétfőn értekezleten vettek részt a szakszervezet vezetői, Kovács József Kosuth-díjas, a pedagógusok szakszervezetének elnöke tartott beszámolót a pedagógus-napi előkészületekről.

Elmondotta, hogy a központi pedagógus-napi ünnepséget június 5-én tartják az Országházban, ahol az ország legjobb nevelői, tanítók, tanárok megkapják a „Kiváló Tanító”. „Kiváló Tanár” kitüntetését és az ezzel járó pénzjutalmat.

Megyeszékhelyeken ugyancsak június 5-én délután tartják az ünnepségeket az állami, a társadalmi szervek, a szülők részvételével.

A megyék jól dolgozó nevelőinek írt adják át „Az oktatásügy kiváló dolgozója” kitüntetését és a pénzjutalmakat.

Június 6-án, vasárnap minden olyan városban, községben, ahol helyi tanács van, tartanak pedagógusnapot. Legtöbb helyen egésznapos ünnepségek lesznek.

SEGEDI EGYETEM

A Szegedi Tudományegyetem, Orvostudományi és Pedagógiai Főiskola lapja Szerkesztő: Szerkesztőbizottság Főlapja: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvostudományi dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek Telefon: 34-54

Csongrád megyei Nyomdaipari V. Szeged 3177 Felső vezető: Vincze György